

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐν Π. Φαλήρῳ εἰς θέσιν Βοιδολίβαδον εὐρέθησαν εἰς ἑκτασιν πέντε μέτρων δέκα ἑξ ἀνθρωπῖνοι σκελετοὶ κατὰ σειρὰν πλησίον ἀλλήλων τεθαμμένοι. Φέρον πάντες βαρεῖς σιδηροὺς κλοιοὺς περὶ τὸν λαιμὸν τοὺς καρποὺς τῶν βραχιόνων καὶ τοὺς πόδας.

Ὅτι πρόκειται περὶ ταφῆς, γενομένης κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς χρόνους, οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία δεδομένης τῆς θέσεως, ἐν ἣ εὐρίσκονται οἱ νεκροὶ, ἐντὸς τοῦ ἐκεῖ κειμένου μεγάλου ἀρχαίου νεκροταφείου, ἐν τῇ ὁποίῳ εὐρίσκονται μέχρι τοῦδε μόνον τάφοι ἀνήκοντες εἰς τὴν ὁγδόην μέχρι τῆς πέμπτης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Ζήτημα ἠγέρθη εἰς ποίαν ἐποχὴν ἀνάγονται οἱ ἄλυσσόμετοι σκελετοὶ καὶ ἂν εἴνε δούλων ἢ πειρατῶν, Ἑλλήνων ἢ βαβυλῶν.

Περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου τῆς θανατώσεως πλείστοι δοαὶ ὑπὸ ἀρχαιολόγων καὶ φιλαρχαίων διατριβαὶ ἐγράφησαν, αἱ ὁποῖαι δὲν διεφώτισαν ἐν τούτοις τὸ σκοτεινὸν ζήτημα.

Πρόκειται περὶ προδοτῶν ταφέντων ζώντων πρὸς παραδειγματισμὸν; Ἄλλ' ὁ νόμος ἀπὸγόρευε τὴν ταφὴν προδοτῶν ἐντὸς τῆς Ἀττικῆς. Πρόκειται περὶ θυμάτων τῶν τριάκοντα τυράννων; Περὶ Ἀργείων μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τροίας προσεγγισάντων εἰς Φάληρον, καὶ ἑξ ἀγνοίας φονευθέντων; Περὶ πειρατῶν τῶν πρὸ τῶν Μηδικῶν χρόνων; Περὶ ληστῶν ἢ αἰχμαλώτων τῆς Σαλαμῖνος; Ὁ κ. Κεραμόπουλος, ὁ εἰδικώτερος τῶν γραφάντων φρονεῖ ὅτι πρόκειται περὶ πειρατῶν τιμωρηθέντων εἰς τὸ προθεμιστόκλειον ἐπίγειον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκτεθέντων πρὸς παραδειγματισμὸν εἰς θεὰν μετὰ τὸν ἀποτυμπανισμὸν.

Οἱ περισσότεροι τῶν ἄλλων δέχονται ὅτι οἱ σκελετοὶ ἀνήκουν εἰς δούλους ἐπαναστατήσαντας. Ἡ ποινὴ ἐξετελέσθη ἐπὶ τόπου ἢ ἀλλαγῇ καὶ μετεφέρθησαν κατόπιν εἰς τὸ νεκροταφεῖον; Ἀγνωστον. Ἀλλὰ βεβαίως ζῶντες δὲν ἐτάφησαν, ὥς ἡ κανονικὴ τοποθέτησις τῶν σκελετῶν δεικνύει.

Μεταξὺ τῶν σκελετῶν, εἰς εἶνε γυναικός. Εἷς δὲ ἄλλος μικρότερος κείμενος εἰς τὴν ἀγκάλῃν μεγαλειτέρου ἐλέχθη ὅτι εἶνε παιδίον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὑπὸ εἰδικτοῦ ἀνθρωπολόγου ἡμφισβητήθη, ὅστις ἐπίσης δὲν παραδέχεται ὅτι πρόκειται περὶ Ἑλλήνων, ἀλλὰ περὶ κατούγων ἁλλοφύλων.

Περὶ τοῦ χρόνου φαίνεται πιθανώτερον ὅτι ἀνήκουν οἱ σκελετοὶ εἰς τὸν πέμπτον αἰῶνα π. Χ.

Τὸ θέαμα τῶν ἄλυσσόμετων σκελετῶν σπάνιον καὶ γραφικὸν καὶ περιεργότατον δυστυχῶς δὲν θὰ διαιωνισθῇ. Ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία ἀπεφάσισε μετὰ πολλῆς ἐπιπολαιότητος νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ Μουσεῖον τοὺς σκελετοὺς, ὅσους δυνηθῇ, τοὺς δὲ ἄλλους νὰ τοὺς καλύψῃ διὰ χωμάτων πάλιν, διότι δῆθεν κατακλύζεται δι' ὕδατων τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὄχι μόνον ἀντιεπιστημονικὴ ἀλλὰ καὶ ἐπιζημία εἶνε. Ἐπρεπε ἐπὶ τόπου νὰ ἀνεγερθῇ ὑαλόφρακτον περίπτερον, καὶ νὰ μείνουν ὡς ἔχουν, εἰς κοινὴν θεὰν ἐκτεθειμένοι. Διότι διὰ τῆς μεταφορᾶς ἀσφαλῶς θὰ καταστῶν ἄμορφος σωρὸς ὁστέων καὶ σιδήρων, ἐνῶ ἀκριβῶς ἡ τοποθέτησις εἶνε ἡ παρέχουσα τὸ μεγαλειότερον ἐνδιαφέρον καὶ ἀργότερον ξένοι ἀρχαιολόγοι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀποφανθοῦν. Ἐκμαγεία δὲ λαμβανόμενα θὰ ἠδύναντο μετὰ φωτογραφιῶν νὰ κατατεθοῦν εἰς τὸ Μουσεῖον.

— Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνασκαφῶν ἐν Χίφ, εἰς τὰ ἐρεῖπα τοῦ ναοῦ τοῦ Φαναίου Ἀπόλλωνος ἀνεκαλύφθη μέγα τμήμα τοῦ κυκλικοῦ περιβόλου ἐντὸς δὲ αὐτοῦ εὐρέθησαν διάφορα ἀρχαῖα μικροτεχνήματα, ὡς κοσμημίτια, πόρπαι καὶ ἐνώτια, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν χρυσοῦν. Πλὴν αὐτῶν ἀνευρέθησαν μία ὁστεῖνη σφραγὶς μετ' ἐγγλύπτου μορφῆς ἀρχαῖου ζώου, ἐτέρα δὲ ἑξ ὑελωμῆζης κυνῆς, ἔχουσα σχῆμα κεφαλῆς κριτοῦ ἐγγλυπτον πάνθηρα, καὶ μία προτομὴ ἵππου, ὕψους 0.15. Πολλὰ τεμνύματα γραπτῶν ἀγγείων ἐπιτρέπουν νὰ δοθῇ ὡς χρονολογία εἰς τὰ εὐρήματα ἡ 7η π. χ. ἑκατονταετηρίδας.

— Ἐπανελήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας αἱ κάτωθεν τῆς Α. γωνίας τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφαὶ πρὸς τελείαν ἀνακάλυψιν τοῦ χώρου τοῦ Ὁδείου τοῦ Περικλέους.

— Κατὰ τὰς ἐνεργουμένης ἐν Σουνίῳ ἀνασκαφᾷ καὶ ἐν τῇ τεχνητῇ ἐνισχύσει τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἀνευρέθη ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον, εἰκονίζον κατὰ κρόταφον ἔφηβον, προσηλόντα διὰ τῶν δύο δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρὸς χρυσοῦν (ἐλλείποντα δυστυχῶς) στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῦσιν αἱ περὶ τὸ μέτωπον 11 ὀπαί, ἐν ταῖς ὁποίαις διατηροῦνται ἵχνη τοῦ πολυτίμου μετάλλου.

Τὰ κύρια γνωρίσματα τοῦ ἀναγλύφου τούτου, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν εἰδικῶν, εἶνε πρωτοφανῆ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν καὶ ὁ ρυθμὸς, προδίδοντα προφειδικὴν τὴν προέλευσιν τοῦ ἀναγλύφου, καθιστῶσι τὸ εὔρημα πολυτιμότερον.

Ἐσημειώθησαν ἐπίσης καὶ ἄλλα τινὰ εὐρήματα, ὡς τμήματα τοῦ μικροῦ ναοῦ, τοῦ παρακείμενου εἰς τὸν κύριον ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς, ἀγγεῖα καὶ μαρμαρίνον κυκλαδικὸν εἰδῶλιον γυναικός.

— Διωρίσθη ἑφόρος τῶν Χριστιανικῶν μεσαιωνικῶν καὶ τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν μέχρι τῆς καθιδρύσεως ἐν Ἑλλάδι τῆς Βασιλείας μνημείων καὶ ἀρχαιοτήτων ὁ πολὺς τῆς Θεολογίας κ. Γεώργιος Σωτηρίου, ἐπιτυχῶν ἐν διαγωνισμῷ.

— Ἐν Ἀθήναις, εἰς τὴν ὁδὸν Ἀντιοχείας ἀνασκαπτομένων θεμελιῶν εὐρέθησαν τρεῖς ἀρχαῖοι τάφοι ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπῆρχον τρία μικρὰ ἀγγεῖα καὶ τέσσαρες ἀνθρωπῖνοι κεφαλαί.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου τοῦ κ. Δημητράκου ἡ «**Ἱστορία τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου**» συγγραφείσα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Β. Ὁ. Π. Περιέχει Διπλωματικὴν Ἱστορίαν ἐν ἣ προλέγεται ὁ σημερινὸς Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος. Ἐκθέσεις Μεραρχῶν καὶ ἀνωτέρων Σωματαρχῶν ὡς ὑπεβλήθησαν αὐταὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Φωτογραφίας τῶν Πρωτοκόλλων τῆς παραδόσεως τῆς Θεσσαλονίκης. Τὰ ἐπίσημα κείμενα τῶν Συνθηκῶν Λονδίνου καὶ Ἀθηνῶν. Στρατιωτικοὺς χάρτας λιθογραφημένους τῶν μαχῶν Ἐλασσόνης, Σαρανταπόρου, Γιαννιτσῶν, Καϊλαριῶν, Σόροβιτς, Μπιζανίου, Μοναστηρίου, Κουμανόβου, Σκόδρας, Ἀδριανουπόλεως, Λοσιέ Μπουργκάς, Τσατάλτζας, ναυμαχίαν Ἑλλης καὶ Λήμνου καὶ ἄλλων μικροτέρων μαχῶν, ἀψιμαχιῶν, πορειῶν κτλ. καὶ ἀπειρίαν εἰκόνων ἐκ φωτογραφιῶν. Τιμᾶται 10 δραχμ.

Μετὰ τετραετὴ ἔνεκα τῶν πολέμων διακοπὴν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἰγγλέση ὁ «**Ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος**» τοῦ 1915—1916, ὁγκωδέστατος μὲ πυκνοτάτην ὕλην

Ἐκκυκλοφόρησεν ἤδη ὁ Ἀος τόμος, καταρτισθεὶς δι' εὐσυνειδήτου καὶ ἐπιμελεμένης ἐργασίας, συγκείμενος ἐκ 1200 σελίδων μετ' Ὁδηγὸν τῶν Ἀθηνῶν, τὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, τὸ Σύνταγμα, τοὺς Βουλευτάς, τὰ Ὑπουργεῖα, Δασμολόγιον, ἐπαγγελματίας καὶ. Ὡς παράρτημα τοῦ Ἀου τόμου ἐξεδόθη ὁ Ὁδηγὸς τῆς Κρήτης. Τὸν Ὀκτώβριον θὰ ἐκδοθῇ ὁ Βος τόμος, περιλαμβάνων τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. ΤΑΥΚΟΠΟΥΛΟΣ υἱὸς ἐδημοσίευσεν τὰ πρωτόλειά του, περὶ ποιήματα—ὑπὸ τὸν ξενικὸν τίτλον «*Πρόξες*» Ὁ φιλόσοφος υἱὸς ἀφιερώνει τὰ ποιητικοφιλοσοφικά ποιήματά του εἰς τὸν πατέρα του, ὅστις τὸν ἐχειραγώγησεν εἰς τὰς ἀτραπούς τῆς μυλλιαρῶσύνης. Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου τῶν κ. κ. Βασιλείου καὶ Κουκλάρα τὸ ὅποτον φιλοτίμως ἤρξατο καὶ φιλολογικῶν ἐκδόσεων.

Ἐξεδόθη εἰς τὴν Λογοτεχνικὴν Βιβλιοθήκην Φέξη ὁ «*Πατοῦχος*» τοῦ κ. Ι. Κονδυλάκη. Τὸ ἔργον δὲν εἶνε νέον, ἀλλ' εὐχαρίστως ἀναγινώσκεται καὶ ἤδη. Ἡ υπόθεσις τοῦ διηγήματος ἐξελίσσεται εἰς ἓν χωρίον τῆς Κρήτης. Ἡ ἡθογραφία του σκηνογραφεῖ τὴν ζωὴν καὶ ψυχολογίαν τῶν ἀγορῶν, τὰς ἀντιλήψεις τῶν, τὰ πάθη τῶν, τὰς ἀρετάς. Ἐνα χιούμορ χαρακτηριστικὸν τῆς Κρητικῆς σκεψέως καὶ φρασσεολογίας διαπνέει τὴν ἀνεπιτήδευτον ἀφήγησιν.

Ῥeview» Ἑβδομαδιαῖον Ἀγγλικὸν περιοδικόν. Ἀναδημοσιεύει ἐξήκοντα γελοιογραφίας, ἐκ τῶν εὐφριστέρων αἰτίνας ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ τῆς ἐνάργεως τοῦ πολέμου. Τὴν τιμητικὴν θέσιν δίδει εἰς Γερμανικὴν γελοιογραφίαν τῶν «*Ἰταμένων φύλλων*» σατυρίζουσιν τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Δαρδανελίων.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ
Πρίγκηπος Γεωργίου

ΩΔΕΙΟΝ ἈΘΗΝΩΝ

Ἡ Διευθύνσις τοῦ Ὤδείου γνωστοποιεῖ ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1915—1916 ἄρχονται τὴν 2αν Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι τὴν 15ην τοῦ ἰδίου. Οἱ προσερχόμενοι μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἄνω ὀριζομένης προθεσμίας ὑποβάλλονται εἰς πρόσθετον πληρωμὴν δικαιώματος ἐγγραφῆς ἐτέρων 5 δραχμῶν, γίνονται δὲ δεκτοὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐμποδίζεται ἡ πρόοδος τῶν ἄλλων μαθητῶν.

Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ παρουσιασθῶσιν αὐτοπροσώπως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς ἐγγραφῆς τῶν δύνανται νὰ ὑποβάλωσι τὴν αἴτησιν τῶν δι' ἐπιστολῆς ἢ δι' ἀντιπροσώπου.

Οὐδείς ἐκ τῶν παλαιῶν μαθητῶν δύναται νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐγγραφὴν του ἐὰν δὲν προσάγῃ τὸ εἰσιτήριο τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ δὲν καταβάλῃ τὸ κεκανονισμένον δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ διδάκτρων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον ἀπὸ τῆς 2ας Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ὤδείου καθ' ἑκάστην 9—12 π. μ. καὶ 4—7 μ. μ.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὤδείου
Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ἘΘΝΙΚΟΝ ΣΤΟΛΟΥ & ἈΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ἙΛΛΑΔΟΣ

1915—ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΕΞ ΔΡ. 1,200,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἑκάστην) Ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 400,000
κλήρωσιν) Παρέχονται κέρδη εἰς 2,000 γραμμάτια ἀξίας δραχμῶν 200,000

Ἐκαστον ἀκέραιον γραμματίον τιμᾶται δραχ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίου τιμώμενα μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ

Κέρδη	Δραχμαὶ	Ἐν ὅλῳ
1	80,000	80,000
1	20,000	20,000
2	2,500	5,000
6	1,000	6,000
15	400	6,000
25	200	5,000
1950	40	78,000
2000		200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 22 Φεβρουαρίου (7 Μαρτίου) 1915, ἡ δευτέρα τῇ 26 Ἀπριλίου (9 Μαΐου) 1915, ἡ τρίτη τῇ 28 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1915, ἡ τετάρτη τῇ 27 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) 1915, ἡ πέμπτη τῇ 29 Νοεμβρίου (12 Δεκεμβρίου) 1915 καὶ ἡ ἕκτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1915 (13 Ἰανουαρίου 1916).

Δι' ἑκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμάτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὅλον κλήρον τὸ κέρδος, καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἀμοιβαί, ὧν δὲν ἐζητήθη ἡ πληρωμὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος, κατόπιν εἰδικῆς μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμάτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 οἰο, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῇ τοῦ τιμήματος γραμμάτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον, παρέχεται ἔκπτωσις 10 οἰο, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσις 5 οἰο.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, ταχυδρομικὰ γραφεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς.—Εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς Σταθμάρχας καὶ Στασιάρχας τῶν Σιδηροδρόμων.—Εἰς τοὺς διαχειριστάς τῶν Μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα καὶ τοὺς πωλητὰς τῶν ἐφημερίδων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Ὁ διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ